

der Sygekasseorganisationen. Ved Slutningen af Aaret 1908 var der 595,000 Medlemmer i disse anerkendte Sygekasser. Antallet stiger regelmæssigt hvert Aar med omkring 40,000 og synes ogsaa i Aar stadig at have været i Stigning. Det synes mig da, at det vil være betænkeligt at foretage et Skridt, som maaske kan bryde den Udvikling, vi ere inde paa her. Nu sagde ganske vist den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Valdemar Olsen), at efter hans Mening vilde det ikke volde en saadan Forstyrrelse af Sygekasseorganisationen. Jeg tror dog, at man meget nøje skal overveje dette. Den ærede Ordfører har naturligvis Ret i, at fordi en saadan Hjælp som den, der her er stillet i Udsigt, blev vedtagen, vilde man ikke i Skarevis strømme ud af Sygekasseorganisationerne. Det er utvivlsomt rigtigt. Men paa den anden Side er jeg dog tilbøjelig til at tro, at der ved en Lov som den foreslaaede vilde blive skabt en meget betydningsfuld Konkurrence til Sygekasseorganisationen, en Konkurrence, som maaske i Tidens Løb kunde være undergravende i ret betydelig Grad og volde den en ret betydelig Indskrænkning. Det ærede Medlem nævnedes forskellige Eksempler i modsat Retning. Jeg tror dog med Hensyn til den bestemte Sygdom, han omtalte, at der ved den gør sig Hensyn gældende, som bevirke, at man ikke ønsker at behandle den paa den omtalte Maade, saa dette Bevis er ikke afgørende. Jeg tror, at man overdriver, baade naar man siger, at en Lov af denne Art vil med eet Slag tilintetgøre Sygekasseorganisationen, og at dette vil kunne gennemføres, uden at Sygekasseorganisationen derved bliver rokket. Det er da min Mening, at man bør prøve paa at føre Sagen videre med Benyttelse af det allerede bestaaende Grundlag.

Før det nuværende Ministerium traadte til, var der foregaaet nogle Overvejelser i Ministeriet paa Grundlag af Oplysninger, fremkaldte ved Udtalelser fra tidligere Udvalg, og jeg tror navnlig fremkaldte ved Initiativ fra det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) med Hensyn til de kroniske syge. Der forelaa, som jeg vistnok nævnedes ved første Behandling af Finansloven, Forarbejder til et Forslag om en Forandring af Fattiglovens § 63, hvorved Hjælp til kronisk syge ikke skulde bevare Fattighjælps Karakter. Jeg har haft Lejlighed til at overveje dette, vi have drøftet Sagen fra forskellige Synspunkter og ere nærmest komne til det Resultat, at

det er tvivlsomt, om det vil være rigtigt at nøjes med en saadan Ændring af Fattiglovens § 63, og om det ikke vilde være rettere at komme ind paa en almindelig Revision af Sygekasseloven af 1892. Det har nemlig vist sig, at denne Sygekasselov vel i det store og hele har virket gunstigt, men det kan paa den anden Side ikke skjules, at der ogsaa i Tidens Løb har af-dækket sig adskillige Mangler ved den, op-taarnet sig Vanskeligheder og vist sig Punkter, hvor Forbedringer udkræves. Fra Sygekasseorganisationernes Side erkendes dette. Paa Delegeretmødet, som Sygekasseorganisationerne holdt sidste Sommer, rejste der sig Krav om en saadan Revision, og Ønskerne samlede sig om en Række bestemte Punkter. Jeg skal her kortelig nævne de Hovedpunkter, hvortil Interessen for Tiden knytter sig, og hvor jeg tror, der er Mulighed for at opnaa noget.

Det første af de Punkter, hvorom Interessen for Tiden samler sig, er Forholdet til Lægerne. Det er aabenbart, at der maa træffes en ny Ordning, da den nuværende Tilstand har medført Brud og Vanskeligheder, saa at man ikke let vil kunne fortsætte i det Spor, man for Øjeblikket er inde i. Det andet Punkt er med Hensyn til Aldersgrænsen. Den er nu 15 Aar, og der synes at være stærk Stemning for at faa den nedsat til 14 Aar. Det tredje Punkt er netop Spørgsmaalet om de kroniske Sygdomme. Jeg tror, det vil være mere praktisk at løse dette Spørgsmaal i Forbindelse med Sygekasselovens Revision end ved en Revision af Fattigloven. Det fjerde Punkt angaar den Sag, den ærede Ordfører i Dag saa stærkt gjorde opmærksom paa. Den ærede Ordfører har efter min Mening Ret i, at der er paa Bunden af Befolkningen Grupper, som Sygekasseloven ikke naar ned til, og jeg tror ogsaa, at vi i høj Grad skulle henvende Opmærksomheden derpaa og ved en Revision af Lovgivningen søge at finde en praktisk Vej til under en eller anden Form at hjælpe dem ind i den Organisation, som bestaar, men jeg skal ikke i dette Øjeblik kunne sige, hvorledes det bedst skal ske. Jeg tror, at en Overvejelse i Udvalg med Ministeriets Medvirkning vil kunne føre til et Resultat i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde, at vi skulde ikke nøjes med den Hovedbygning, som vor Sygekasseorganisation var nu, men at vi dertil skulde føje en Sidefløj og et Baghus. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at vi skulle ikke nøjes